

Hvad angår det med, om der tages penge fra nogle, vil jeg bare igen sige, at jeg ikke kan forstå, at skatteministeren taler udenom. Der var ifølge regeringens egen opfattelse af situationen en pose penge på grund af overskuddet i Arbejdsmarkedsfonden. Hvis man delte de penge ud efter gældende regler, havde pensionister og arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere fået flere penge i hånden, end de nu får. Det betyder selvfølgelig, at en del af den pose penge, som man syntes der var, har man taget fra pensionister og arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere og givet til dem, der er rige. Så enkelt er det.

Kl. 10:16

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 10:16

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Et forkert argument bliver jo ikke mere rigtigt af at blive gentaget, og derfor skal jeg bare for god ordens skyld sige, at de, der er interesserede, er velkomne til at gå ind på Folketingets hjemmeside og læse svarene på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 9 og i den tabel, der er, se, at enhver af de grupper af overførselsindkomstmødtagere, som vi har regnet på, på baggrund af det, som er foreslået, vil få en indkomstfremgang frem til 2015 i forhold til den indkomst, de har haft her i 2007.

Så til spørgsmålet omkring, at jeg ligesom skulle være ked af, at hr. Frank Aaen tog udgangspunkt i regeringens besvarelser: Nej, det er jeg ikke. Jeg er sådan set meget glad for det. Jeg er så glad, at jeg endda ville ønske, at hr. Frank Aaen ville tage udgangspunkt i hele besvarelsen – hele besvarelsen – der viser, at når man kigger på finansieringen på lang sigt og med troen på, at Danmark fortsætter som nation efter 2015, og vi tager alle aspekter med, så er finansieringen fuldt ud dækket. Og dermed bliver der ikke taget én eneste krone fra velfærd til at betale for skattelettelser. Skattelettelserne er finansierede.

Kl. 10:17

Formanden:

Tak til skatteministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

Hvad kan regeringen oplyse om den igangværende regeringskonference og reformtraktatens betydning for EU's fremtidige samarbejde?

Af Charlotte Antonsen (V), Svend Auken (S), Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Lone Dybkjær (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Jens Børking (EL).
(Anmeldelse 03.10.2007. Fremme 09.10.2007).

Kl. 10:17

Formanden:

Jeg har forstået på ordførerne, at man ønsker dobbelt taletid, selv om det ikke blev anmeldt, da man rejste forespørgslen. Men henset til emnets vigtighed skal jeg imødekomme ønsket om forlænget taletid, altså 10 minutter til ordførerne.

Allerførst er det ordføreren for forespørgerne, fru Charlotte Antonsen. Værsgo.

Kl. 10:18

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Charlotte Antonsen (V):

Tak for den forlængede taletid – det troede vi egentlig var aftalt, men vi fandt så ud af, at den formelle beslutning ikke var truffet. Vi er glade for den imødekommenhed, der er blevet vist.

Vi har nu i 5 år forhandlet om en ændring af EU's spilleregler. Det startede i 2002, hvor konventet blev nedsat: en kreds af mennesker fra alle EU-landene; en åben debat under ledelse af den tidligere franske præsident Giscard d'Estaing. Arbejdet i konventet resulterede i forfatningstraktaten i 2004, og ratifikationsprocessen gik så i gang.

18 gange ja til forfatningen og 2 gange nej betød, at vi i EU besluttede os for en tænkepause. 2 års tanker blev sidste år afløst af handling. Det daværende tyske formandskab med den tyske kansler Angela Merkel i spidsen satte gang i beslutningsprocessen igen. Og i sommer fik vi så